

Фото Бета/М. Мишков

Милан Кркобабић и Драган Тодоровић

Заштитне радионице спас за незапослене

Закон о социјалном предузетништву, којим би се решило питање запошљавања не само оних који су на бироу рада, већ и Рома и особа с инвалидитетом, могао би да заживи само уз реалну финансијску помоћ владе и локалних самоуправа. Довољно би било за ову намену издвојити наредних година око 100 милиона евра, рекао је јуче на округлом столу „Домети социјалне економије и социјалног предузетништва”, Милан Кркобабић, министар без портфеља у влади, који је организовао Фридрик Еберт и Савез самосталних синдиката Београда.

– Социјално предузетништво је трећи стуб привређивања поред јавног и реалног сектора и бави се заштитом на раду. ПУПС је закон предлагао још пре пет година и када је требало да уђе у скупштинску процедуру, повучен је, јер се схватило да би без новца, био мртво слово на папиру.

Верујем да је сада право време да овај закон поново буде активираан како би се они који су проглашени технолошким вишком запослили у заштитним радионицама које треба отворати, а које представљају зачетак социјалног предузетништва у Србији – каже Кркобабић.

С обзиром на то да велики број домаћих и страних фирми и када отпу-

сти раднике има потребу да ангажује неке друге са стране, зашто се не би отварањем ових радионица при тим фирмама запослили управо они који су остали без посла, пита он.

Да би радионице заживеле неопходно је направити уступак и онима који их запошљавају. Примера ради, наводи Кркобабић, када је реч о особама с инвалидитетом таквим фирмама би требало смањити ПДВ 10 одсто. Истовремено, оставити да фирма плаћа здравствено и пензијско осигурање, али сва друга укинути, како би рад свих запослених био конкурентан на тржишту.

Кркобабић је подсетио и да је задругарство вид социјалног предузетништва. За четири месеца основано је више од 70 задруга широм Србије, а у плану је и оснивање стамбеног задругарства.

Драган Тодоровић, потпредседник Савеза самосталних синдиката Београда, признаје да се можда мало закаснило с овом темом у Србији те да је целу ствар требало покренути још после 2000. године када је приватизован највећи део фирми у Србији и много људи остало без посла, али да не треба пропустити прилику да се онима који не раде помогне.

Ј. Петровић-Стојановић